

Sygnatura akt II K 459/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku , II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Rembiasz

Protokolant: Krzysztof Kocher

po rozpoznaniu w dniach 24 maja 2018 roku i 2 lipca 2018 roku

sprawy M. C.

syna W. i J. z domu M.

urodzonego (...) we W.

oskarżonego o to, że:

będąc Prezesem podmiotów (...) Sp z o.o z siedzibą we W. przy ulicy (...) oraz (...) Sp z o.o z siedzibą we W. przy ulicy (...) – jako osoba zajmująca się sprawami gospodarczymi tych podmiotów – urządził 17 listopada 2016 roku gry na automacie do gier o nazwie N. (...), bez numeru identyfikacyjnego, w punkcie Czeska (...) w K. przy ulicy (...), woj. (...), poza kasynem gier i bez zatwierdzonego regulaminu określającego warunki i zasady gry i bez udzielonej koncesji, a także bez zachowania warunków i zasad wynikających z przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. z 2005 r. poz 612 z póź zm) poprzez naruszenie przepisów art. 6 ust 1 i art. 23a tej ustawy

to jest za przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

I. oskarżonego **M. C.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i za czyn ten na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza oskarżonemu karę 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych;

II. na podstawie art. 30 § 5 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci automatu do gry o nazwie N. (...) bez numeru opisanego w wykazie dowodów rzeczowych numer 1 na karcie 12 akt sprawy pod pozycją 4;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat J. W. kwotę 231,36 złotych tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

IV. zwalnia oskarżonego całości od ponoszenia kosztów sądowych, a poniesione w sprawie wydatki zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt II K 459/18

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony M. C. jest Prezesem zarządu spółek (...) Sp z o.o z siedzibą we W. przy ulicy (...) oraz (...) Sp z o.o z siedzibą we W. przy ulicy (...) i jest osobą zajmująca się sprawami gospodarczymi tych podmiotów.

W dniu 1 listopada 2016 roku oskarżony, działając w imieniu spółki (...)” Sp z o.o z siedzibą we W. przy ulicy (...), jako Prezes zarządu podpisał umowę z T. J. prowadzącym lokal Czeska (...) w K. przy ulicy (...), o najem 1 metra kwadratowego jego lokalu użytkowego, którą tą część lokalu (...), pełniący zarazem funkcję organizatora gier, będzie wykorzystywać na zainstalowanie i eksploatację automatów do gier w ilości i rodzaju ustalonym przez strony umowy. Tego samego dnia zawarł identyczną w treści umowę z tym, że jako Prezes zarządu spółki (...) Sp z o.o z siedzibą we W. przy ulicy (...).

Dowód: umowa najmu, k.21, 32

Odpis z KRS spółki zoo P., k.85-88

Odpis z KRS spółki zoo (...), k.95-97

W dniu 17 listopada 2016 roku funkcjonariusze Urzędu Celnego w W. przeprowadzili kontrolę w zakresie przestrzegania zasad prowadzenia działalności w przedmiocie gier hazardowych w punkcie Czeska (...) w K. przy ulicy (...).

W wyniku oględzin lokalu stwierdzono w przedmiotowym pomieszczeniu cztery automaty do gier w tym jeden automat do gier o nazwie N. (...), bez numeru identyfikacyjnego, będącego własnością spółki zoo (...). Celem weryfikacji czy przedmiotowe urządzenia do gry umożliwiają prowadzenie gier na automatach w rozumieniu przepisów ustawy z 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych, funkcjonariusze dokonali ich oględzin zewnętrznych, a następnie przeprowadzono eksperymenty procesowe w celu odtworzenia przebiegu gry. Przeprowadzone czynności w ocenie kontrolujących, doprowadziły do potwierdzenia, iż wynik eksperymentów odtworzenia przebiegu gier na przedmiotowych automatach - w tym automacie N. L. - wyczerpywał przesłanki gier na automatach w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy o grach hazardowych, albowiem przedmiotowe urządzenia służyły do prowadzenia gier o wygrane pieniężne, a udostępniane na nich gry zawierały element losowości. Uwzględniając, iż gry organizowane były w celach komercyjnych i istniała możliwość wypłaty z automatu wygranych pieniężnych, a odbywały się poza kasynem gry i bez udzielonej koncesji dokonano zatrzymania weryfikowanych urządzeń.

Dowód: protokół z kontroli, k.2-4

Protokół zatrzymania rzeczy, k.8-9

Spis i opis rzeczy, k.10

Pokwitowanie, k.11

Zeznania świadków

J. J. (2), k.13-14,151

Oskarżony M. C. od lutego 2012 roku do chwili obecnej był skazywany za czyny z art. 1071 kk trzydziestoma sześcioma wyrokami z obszaru całego kraju.

Dane o karalności, k.108-112

Postępowanie przygotowawcze oraz sądowe toczyło się bez obecności oskarżonego, który nie składał wyjaśnień w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że wina oskarżonego odnośnie zarzucanego mu czynu, jak i okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości. Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się dowodach z dokumentów zabezpieczonych w toku postępowania przygotowawczego, a dotyczących zawartej przez oskarżonego umowy najmu z T. J. prowadzącym lokal w K. przy ul.(...). Na dokumentach tych znajdują się nie tylko oznaczenia strony zawierającej umowę z właścicielem lokalu, i osoba oskarżonego jest wymieniona z imienia i nazwiska, ale znajdują się również pieczęcie oraz podpisy oskarżonego. Te dokumenty w połączeniu z wydrukami z Krajowego Rejestru Sądowego nie pozostawiają wątpliwości, iż to właśnie M. C. był prezesem spółek, w imieniu których miała prawo zawierać umowy, takie umowy zawarł i zgodnie z ich treścią organizował we wskazanym w zarzucie miejscu gry na automacie do gier. Istotnym dokumentem był również protokół kontroli dokonanej przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego w W., w którym opisano nie tylko przebieg kontroli, ale i eksperymentu wykonanego na zatrzymanych automatach, który to nie pozostawia wątpliwości, iż gra na nich, miała charakter losowy.

Wszystkim dokumentom zgromadzonym w sprawie sąd nadał przymiot wiarygodności, uznając, iż ich moc dowodowa nie może być kwestionowana, w szczególności, iż są to głównie dokumenty wydawane i sporządzone przez organy państwowe. Nie kwestionował również Sąd wiarygodności zeznań świadków – pracownika i właściciela Czeskiej (...) w K., którzy zrelacjonowali jedynie, jak na co dzień wyglądała obsługa automatów, jak funkcjonowały, potwierdzili również, iż automaty były obsługiwane przez osoby przyjeżdżające w imieniu spółek, które nie przedstawiały się, często się zmieniały i nie pozostawiały danych kontaktowych właścicielowi.

Sąd uznał, iż zatrzymany w sprawie automat N. L., którego właścicielem była spółka (...) posiadał element losowy. Za powyższym przemawiają zdaniem Sądu już protokoły z przeprowadzonych eksperymentów procesowych w dniu przeprowadzonej kontroli. Eksperyment ten został przeprowadzony w sposób prawidłowy, przez kompetentnego specjalistę. Przebieg tych czynności w sposób protokolarny utrwalono. Zdaniem Sądu ta czynność procesowa została przeprowadzona właściwie. Opisano w protokole nie tylko przebieg wynik eksperymentu, a również przyczyny dla jakich ich wynik uznano za wskazujący na uznanie gry na przedmiotowych automatach jako posiadające charakter losowy. Dodatkowo Sąd Rejonowy stanął na stanowisku, iż organy celne przeprowadzające postępowanie dowodowe są uprawnione do dokonywania ustaleń czy kontrolowana gra wyczerpuje znamiona losowości przekładające się na możliwość uznania ją za grę na automatach w rozumieniu art. 2 ust. 3 i 5 ustawy o grach hazardowych.

Wobec powyższych ustaleń Sąd uznał, iż ujawniony w kontrolowanym lokalu automat do gry były urządzeniem elektronicznym do prowadzenia gier o charakterze losowym i komercyjnym, w którym można uzyskać wygrane pieniężne, pozwalające na rozpoczęcie nowych gier przez wykorzystanie wygranych punktów uzyskanych w poprzedniej grze. Ustalono bezspornie, iż przebieg gier był całkowicie niezależny od woli i zręczności grającego, co powoduje iż ma ona niewątpliwie charakter losowy, gdyż uzyskiwane wyniki gry były nieprzewidywalne i niezależne od woli grającego. Warunkiem rozpoczęcia rozgrywania gier na automacie było jego zakredytowanie przez grającego, co odbywa się poprzez wprowadzenie monet do akceptora monet lub banknotów do akceptora banknotów.

Szczególnie istotne w ocenie Sądu były zeznania świadka J. J. (2), która pracuje w przedmiotowym lokalu i potwierdziła używanie automatów, rozmiennianie klientom pieniędzy, celem uzyskania monet 5 zł, którymi były zasilane automaty, a co więcej wypłacanie im przez T. J. znacznych nagród pieniężnych w gotówce, gdy kwoty nie mogły zostać wypłacane przez urządzenie. Relacja ta jest szczerą i pełną, odpowiada zeznaniom T. J. oraz ustaleniom wynikającym z protokołu kontroli.

W tym miejscu podkreślić należy, że przestępstwo z art. 107 § 1 kks może być popełnione wyłącznie umyślnie w obu postaciach zamiaru – bezpośrednim i ewentualnym (zob.m.in. G. Bogdan i in. Kodeks karny skarbowy z komentarzem, Bold s.c. Gdańsk 2000 str. 347, G. Łabuda Komentarz do art. 107 kks, teza 25 WKP 2012). W kontekście powyższego, do przypisania oskarżonemu popełnienia zarzucanego mu przestępstwa konieczne jest jednoznaczne wykazanie świadomości, że opisane w tym zarzucie działanie ma charakter bezprawny oraz bezprawności działania wynikającej z norm prawnych przepisów ustawy o grach hazardowych.

Wymieniony pełnił funkcję prezesa zarządu spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibami we W., z racji czego prowadząc taką działalność zobligowany był posiadać szerszą wiedzę co do stanu prawnego dotyczącego automatów do gier, a jak ustalił Sąd w dniu zawarcia umów najmu części lokalu użytkowego w K., oskarżony był już dziesięciokrotnie karany za czyn z art. 107§1 kks, a zatem był pełen świadom odpowiedzialności za urządzanie wbrew przepisom ustawy gier na automatach. Musiał zatem zdawać sobie sprawę z charakteru prowadzonej działalności w zakresie urządzania gier na automatach i jej sprzeczności z obowiązującym prawem.

Czyn objęty przedmiotowym postępowaniem zaistniał przed dokonaniem zmiany ustawy o grach hazardowych, która weszła w życie 1 kwietnia 2017r. Tym niemniej nawet w dacie przeprowadzenia eksperymentów procesowych art. 2 ustawy i grach hazardowych stanowił, iż grami na automatach są gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych w tym komputerowych o wygrane pieniężne lub rzeczowe w których gra zawiera elementy losowości.

Dodatkowo został on popełniony po dniu 03.09.2015r., kiedy w życie weszła ustawa z dnia 12.06.2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych, zmieniająca brzmienie zarówno art. 6 ust. 1 jak i art. 14 ust. 1 ustawy z 19 listopada 2009r. o grach hazardowych. Dokonana zmiana przepisów była bowiem okazją do zmiany stanowiska przez stosowne władze Rzeczypospolitej Polskiej i notyfikowania dokonywanej zmiany Komisji Europejskiej. Natomiast przepis art. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. (Dz.JJ. z 2015r. poz. 1201): stanowił, iż „podmioty prowadzące działalność w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1-3 lub w art. 7 ust. 2, w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy mają obowiązek dostosowania się do wymogów określonych w ustawie zmienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 1 lipca 2016r.”

Sąd po analizie materiału dowodowego zebranego w sprawie uznał, iż w przedmiotowej sprawie ustalone okoliczności pozwalają na uznanie, iż M. C. dopuścił się zarzucanego mu czynu. Mając powyższe fakty na uwadze Sąd uznał, iż oskarżony urządzał gry na automatach, które mogą nie spełniać wymogów zakreślonych przepisami ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych i godził się na to. Zwłaszcza, iż jak się przyjmuje, urządzanie gry jest pojęciem szerszym od jej „prowadzenia”, albowiem osoba, która grę lub zakład (...), najczęściej układa system gry, określa system wysokość wygranych, wynajmuje i przystosowuje lokal, zatrudnia i szkoli pracowników, organizuje grę, rozlicza przedsięwzięcie itp. – gdy osoba, która grę lub zakład wzajemny „prowadzi”, ogranicza się najczęściej do wykonywania bezpośrednich czynności przy tych grach (W. Kotowski, B. Kurzępa, Kodeks..., s. 450).

Mając powyższe okoliczności na uwadze w ocenie Sądu materiał dowodowy zebrany w sprawie wykazał winę M. C. co do popełnienia czynu polegającego na tym, że będąc Prezesem podmiotów (...) Sp z o.o z siedzibą we W. przy ulicy (...) oraz (...) Sp z o.o z siedzibą we W. przy ulicy (...) – jako osoba zajmująca się sprawami gospodarczymi tych podmiotów – urządzał 17 listopada 2016 roku gry na automacie do gier o nazwie N. (...), bez numeru identyfikacyjnego, w punkcie Czeska (...) w K. przy ulicy (...), woj. (...), poza kasynem gier i bez zatwierdzonego regulaminu określającego warunki i zasady gry i bez udzielonej koncesji, a także bez zachowania warunków i zasad wynikających z przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. z 2005 r. poz 612 z póź zm) poprzez naruszenie przepisów art. 6 ust 1 i art. 23a tej ustawy to jest czynu z art. 107§1kks w zw. z art. 9§3 kks i za czyn ten, na podstawie art.107 § 1 kks wymierzył oskarżonemu karę 80 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 90 złotych.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd baczyl, by była ona adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego czynu. W ocenie Sądu wymierzona kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynów, jak również jego zawinienia. Uwzględnia ona przede wszystkim wielokrotną karalność oskarżonego za czyny podobne, oraz naganną postawę oskarżonego, który unika wymiaru sprawiedliwości i w żadne sposób nie pomaga w wyjaśnieniu okoliczności stawianych mu zarzutów.

Na podstawie art. 30§5 kks orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci automatu do gier, zasądzono na rzecz obrońcy z urzędy oskarżonego kwotę 231,36 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Mając na względzie wysokość zaległości podatkowych oskarżonego, a także wymierzanych mu dotychczas kar grzywn, Sąd na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych, a poniesione w sprawie wydatki zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.